

Fetret Devri, Osmanlı Devleti'nde 1402-1413 yılları arasında yaşanan bir iç karışıklık dönemidir. Bu dönem, Timur'un Osmanlı Sultanı Yıldırım Bayezid'i Ankara Meydan Muharebesi'nde mağlup etmesinin ardından başladı. Fetret Devri, Osmanlı Devleti'nde taht kavgaları, hükümet boşlukları ve iç sıkıntılarla karakterizedir.

Fetret Devri'nin ana sebepleri şunlardır:

Ankara Meydan Muharebesi (1402): Timur, Osmanlı Sultanı Yıldırım Bayezid'i mağlup ederek Osmanlı İmparatorluğu'nu zayıflattı. Bu savaşın ardından Osmanlı Devleti içinde taht kavgaları ve hükümet boşlukları baş gösterdi.

Osmanlı Sultanları Arasındaki Rekabet: Yıldırım Bayezid'in oğulları arasındaki taht kavgaları, Fetret Devri'ni tetikleyen önemli etkenlerden biriydi. Süleyman Çelebi, İsa Çelebi ve Musa Çelebi gibi şehzadeler arasında taht kavgaları yaşandı.

Saray Entrikaları: Saray içindeki entrikalar ve padişahın yeteneksiz veya zayıf olduğu algısı, devletin iç karışıklıklarla mücadele etmesine neden oldu.

Fetret Devri'nin ana karakteristik özellikleri şunlardır:

Saray İçi Çatışmalar: Şehzadeler arasındaki rekabet, saray içindeki entrikaları artırdı. Bu durum, hükümetin karar alma mekanizmasını zayıflattı.

Bölgesel Hakimiyet Mücadeleleri: Osmanlı vilayetlerindeki beylerbeyiler ve yerel yöneticiler, merkezi otoritenin zayıflamasını fırsat bilerek kendi bölgelerinde daha fazla kontrol sağlamaya çalıştılar.

Ekonomik Sıkıntılar: Fetret Devri, Osmanlı ekonomisini olumsuz etkiledi. Devlet gelirleri

azaldı, mali kaynaklar tükenmeye başladı.

Fetret Devri, sonunda Yıldırım Bayezid'in oğullarından Mehmed Çelebi'nin Edirne'yi ele geçirmesi ve 1413 yılında Osmanlı tahtına geçerek I. Mehmed olarak taç giymesiyle sona erdi. I. Mehmed, Osmanlı Devleti'ni tekrar birleştirmeye çalıştı ve bu dönemde Osmanlı'nın yeniden güçlenmesini sağlayan önemli adımlar attı.